

jaké výhrady si pojišťovací společnost zachovává a činiti může, účelem onoho uznání má být právě ubezpečení, že takových výhrad nečiní a činiti nehodlá. Ježto tedy žalovaná společnost neprohlásila vůči žalobci bezvýhradné uznání, jak je předpokládá § 124 (2) poj. zák., nemůže se arciž také dovolávat toho, aby splnil závazek ku předání svého zastoupení ve sporu jejímu zástupci. Důsledkem toho odpadá ovšem i uplatnění propadné doložky z nesplnění tohoto závazku, kterou žalovaná co do náhradního nároku uplatnila ostatně teprve v odpovědi na tuto žalobu. Ježto kromě této námítky, jež se osvědčila zcela lichou, proti návrhu na zjištění žalobcova pojistného náhradního nároku jiných námitek nebylo a žalobní nárok jest dle §u 1 všeob. pojišť. podmínek oprávněn i co do útrat sporu, bylo žalobě úplna vyhověti.

Čís. 4152.

V pořadí poznámky dle §u 53 knih. zák. lze nabýti pouze smluvního, nikoliv vnuceného zástavního práva. Při rozvrhu nejvyššího podání jest se zachovati k odporu dle této zásady, třebaž byl knihovním soudem pravoplatně povolen vklad vnuceného zástavního práva v pořadí poznámky.

(Rozh. ze dne 16. září 1924, R II 277/24.)

Pro pohledávky spořitelny v T. bylo vloženo na exekučně prodané nemovitosti nucené zástavní právo v pořadí poznámky dle §u 53 knih. zák. Při rozvrhovém roku vznesl vymáhající věřitel odpor proti příkázání pohledávky v pořadí poznámky. **E x e k u č n í s o u d** odporu vyhověl, **r e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil a **N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle předpisu §u 213 ex. ř. může při roku k rozvrhu nejvyššího podání podán býti odpor proti tomu, by byl vzat zřetel k pohledávce, knihovně pojištěné, jak co do její výše, tak i co do jejího požadovaného pořadí, a exekuční soudce musí proto zkoumati, bez ohledu na to, v jakém pořadí účtovaná pohledávka jest v pozemkové knize zapsána, zda jí požadované pořadí skutečně přísluší. Toto právo exekučního soudce nekryje se, jak stěžovatelka mylně se domnívá, s právem, zkoumati platnost a správnost pravoplatných knihovních vkladů, nýbrž toto právo exekučního soudce spočívá na tom, že při rozvrhu nejvyššího podání může býti v z a t z ř e t e l jen na ty nároky, pro které skutečně bylo na byto požadovaného pořadí. Toto právo exekučního soudce není v odporu s ustanoveními §u 216 čís. 4 ex. ř., dle nichž knihovní pohledávky příkázati jest v pořadí dotyčného knihovního zápisu, neboť jest věcí exekučního soudce, by posoudil, zda skutečně pohledávce požadované z nejvyššího podání přísluší pořadí, zapsané v pozemkové knize a, když tomu tak, musí ji v tomto pořadí přisouditi, jinak musí ji požadované pořadí s ohledem na sbíhající se zájmy druhých věřitelů odepřít, i když pořadí to v pozemkové knize jest zapsáno. V tomto případě podal

při rozvrhovém roku ze dne 2. května 1924 zástupce vymáhající věřitelky odpor proti pořadí pohledávek stěžovatelky, poněvadž pro tyto vykonatelné pohledávky, zakládající se na soudních platebních rozkazech, tedy na exekučních titulech, vloženo bylo právo zástavní v pořadí poznámky pořadí pro zamýšlenou zápůjčku, tedy v pořadí zástavního práva smluvního, což dle zákona není přípustno, a v důsledcích toho, že vykonatelné pohledávky stěžovatelky pořadí, zapsaného v pozemkové knize, skutečně nabýti nemohly. Oba nižší soudy shledaly tento odpor vymáhající věřitelky důvodným a odepřely, přikázati pohledávky stěžovatelky z nejvyššího podání v požadovaném pořadí, poněvadž pohledávky ty pořadí, zapsaného v pozemkové knize, skutečně nenabýly a ani nabýti nemohly. Soud dovolací shledává tento názor správným. Podle §u 53 odstavec první knih. zák. v novém doslovu jest vlastník nemovitosti oprávněn žádati knihovní poznámku, že chce na své nemovitosti zříditi právo zástavní za dluh určité výše. Z předpisů §u 94 čís. 4, 96 a 56 knih. zák. vyplývá, že vklad práva zástavního v pořadí poznámky ve smyslu §u 53 knih. zák. státi se může jedině na základě listiny, vlastníky nemovitosti vyhotovené a vykazující všechny náležitosti vkladu schopné listiny, po případě na základě rozsudku, zastupujícího takovouto listinu. Poněvadž ohledně pohledávek stěžovatelky nešlo o vklad zástavního práva smluvního, nýbrž na základě exekučních titulů pro ně bylo vloženo nucené právo zástavní, nemohly tyto pohledávky nabýti pořadí smluveného práva zástavního, třeba šlo o pohledávky ze zápůjček, poněvadž opíraly se nikoli o listinu majitelkou zavazené reality podepsanou, vkladu schopnou, nýbrž o soudní platební rozkaz, tedy titul exekuční a následkem toho nabyto býti mohlo pro ně jen nucené právo zástavní, nikoli zástavní právo smluvní, které jedině k nabytí smluveného pořadí ve smyslu poznámky §u 53 kn. zák. je způsobilé. V důsledcích toho, i když soudce povolen byl pro tyto pohledávky stěžovatelky vklad nuceného práva zástavního v pořadí poznámky dle §u 53 knih. zák. a usnesení to nabylo moci práva, nenabýly pohledávky stěžovatelky práva, by na ně při rozvrhu nejvyššího podání v pořadí smluvního zástavního práva byl vzat zřetel.

Čís. 4153.

Ustanovení §u 423 a 430 c. ř. s. nelze použiti v řízení mimosporném. Zajištění půdy drobným pachtýřům (zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Jest na soudu, by vyšetřil potřebné služebnosti ohledně náhradního (§ 5 zák.) pozemku.

Kupitelům (§ 22 zák.) pozemku, přiznaného do vlastnictví, přísluší stížnost do usnesení, jímž byla dodatečně na pozemku zřízena služebnost.

(Rozh. ze dne 16. září 1924, R II 290/24.)

V řízení o zajištění půdy drobným pachtýřům přiznal s o u d p r v é s t o l i c e pozemek parc. čís. 196/1 Antonínu K-ovi jakožto pozemek náhradní dle §u 5 zákona a pozemek par. čís. 196/2 Ignáci P-ovi. Oba